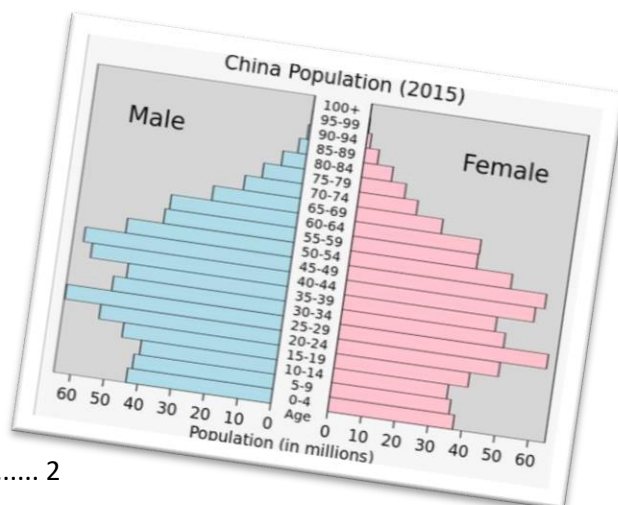

Verdiepingsdocument

~demografie China~

Marinde Blankestijn & Annemiek Huijser
 Studenten pabo 3 - Leraar Basisonderwijs aan *Driestar*
Educatief te Gouda
 Datum: 23-03-2017

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Hoofd- en deelvragen	2
Opbouw China's bevolking	4
Lisu	7
Miao	9
Conclusie	11
Literatuur	12

Inleiding

Als pabo 3 studenten met de verdieping aardrijkskunde maken wij lessenseries voor stichting Bonisa Zending. Om een rijke inhoud te kunnen geven aan deze lessen, wordt vooraf een verdiepingsdocument gemaakt, waarbij ieder tweetal van studenten zich verdiept in een onderwerp. Vanuit de onderwerpen die aangedragen zijn vanuit Bonisa en de onderwerpen die wij als verdiepingsgroep bedacht hebben, hebben wij gekozen voor het gedeelte 'demografie' met als deelthema 'opbouw van China's bevolking'. We hebben voor dit thema gekozen, omdat binnen dit thema de enorme grootsheid van China's bevolking naar voren komt en we het interessant vinden om ons te verdiepen in de verschillende bevolkingsgroepen. Op die manier hebben wij de 'cijfertjes' gecombineerd met culturen.

Hoofd- en deelvragen

Hoofdvraag: "Hoe is de bevolking van China opgebouwd en hoe onderscheiden de minderheidsgroepen Lisu en de Miao zich van de meerderheid van de Chinese bevolking ten aanzien van hun cultuuruitingen?"

Toelichting: Deze hoofdvraag is breed wat betreft de inhoud die gegeven kan worden aan de beschrijving van China's bevolking (denk aan aspecten als spreiding, man/vrouwverdeling, omvang, groei en minderheidsgroeperingen), maar weer ingekaderd op het gebied van twee minderheidsgroepen. Op deze manier willen we bereiken dat we een helder en compleet beeld hebben van de gehele bevolking, maar toch ook verdieping aan kunnen brengen op het gebied van de twee minderheidsgroepen waaronder Bonisa werkt.

Deelvragen:

1. Hoe is de bevolking van China opgebouwd ten aanzien van omvang, spreiding en verschillende bevolkingsgroepen?

Toelichting: De verschillende aspecten die in de hoofdvraag verscholen liggen, worden duidelijk benoemd, zodat deze uitgewerkt kunnen worden in de beantwoording van de deelvraag.

2. Hoe onderscheidt de minderheidsgroep Lisu zich van de meerderheid van de Chinese bevolking ten aanzien van hun cultuuruitingen?

Toelichting: Deze deelvraag laat de verschillende cultuuruitingen zien, zodat ook duidelijk wordt waarin deze minderheidsgroep afwijkt van het overgrote deel van de Chinese bevolking.

3. Hoe onderscheidt de minderheidsgroep Miao zich van de meerderheid van de Chinese bevolking ten aanzien van hun cultuuruitingen?

Toelichting: zie toelichting bij deelvraag 2.

Opbouw China's bevolking

Deelvraag 1- Hoe is de bevolking van China opgebouwd ten aanzien van omvang, spreiding en verschillende bevolkingsgroepen?

Omvang

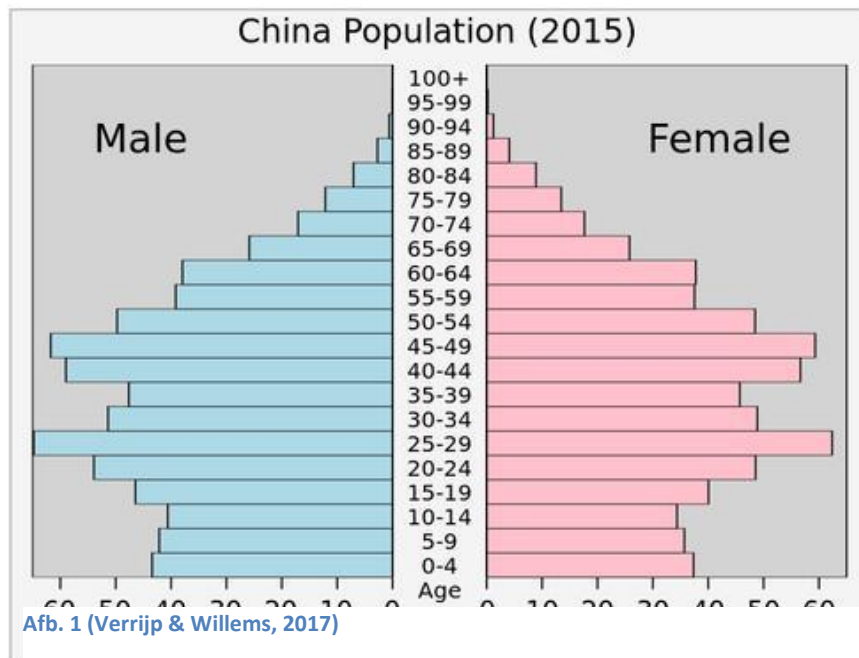
Omvang- Dat China het land met de meeste inwoners op de wereld is, zal duidelijk zijn (Goddard, 2004). De schattingen van de omvang en groei van de Chinese bevolking lopen echter uiteen. De Amerikaanse CIA hield het bevolkingsaantal van China in 2014 op 1.355.692.578 (Verrijp & Willems, 2017). Wanneer we dit getal afronden, spreken we van een Chinese bevolking met de omvang van bijna 1.4 miljard (Goddard, 2004). Dit is ongeveer een vijfde van de wereldbevolking (Verrijp & Willems, 2017).

Groei- Sinds 1949 is de bevolking van China sterk gegroeid. Tussen 1949 en 1987 is deze zelfs verdubbeld. Tussen 1964 en 1974 werden maar liefst 200 miljoen baby's geboren; in deze periode was sprake van een babyboom. De Chinese regering wilde (en wil) graag de levensstandaard verhogen, maar dit zal moeilijk zijn wanneer de Chinese bevolking blijft groeien. Om de groei van de bevolking te remmen, riep de Chinese overheid de mensen op om later te trouwen en minder kinderen te nemen. Deze oproep leidde echter niet tot het gewenste resultaat (Goddard, 2004). "Het éénkindbeleid werd ingesteld in 1979 om de Chinese bevolking en de vraag naar water en andere levensmiddelen terug te dringen (RTL, 2015)." Dit éénkindbeleid was niet slechts een oproep, maar een gebod. Met boetes en financiële beloningen probeerde de overheid de mensen zo ver te krijgen dat ze zich aan het éénkindbeleid hielden (Goddard, 2004). De overheid kon hard optreden bij overtreding. Moeders werden gedwongen tot abortus en stellen die hun tweede kind kregen, werden onder druk gezet. Hun kind mocht niet ingeschreven worden tenzij de ouders zich lieten steriliseren (RTL, 2015). Per gezin had maar één kind recht op gezondheidszorg en onderwijs. Door deze gezinsplanning neemt de groei van de Chinese bevolking af (Goddard, 2004). In 2014 bedroeg de groei van de bevolking 0,44% en China streeft naar een bevolkingsgroei van 0%. Dit doel moet halverwege de 21e eeuw behaald zijn; de omvang van de bevolking moet dan gestabiliseerd zijn op 1.6 miljard inwoners (Verrijp & Willems, 2017). Het éénkindbeleid zorgde ervoor dat er minder kinderen geboren werden en de groei van de Chinese bevolking afnam, maar deze afname brengt weer nieuwe problemen met zich mee. Op dit moment telt China meer ouderen dan ooit en het proces van vergrijzing zal alleen maar verder voortduren wanneer de generatie babyboomers de pensioengerechtigde leeftijd bereiken zullen hebben (Goddard, 2004). Deze vergrijzing brengt het probleem met zich mee dat de economie niet meer draaiend gehouden kan worden zoals het nu draaiend gehouden wordt. "China vergrijst in een hoog tempo. Er is straks een enorm tekort aan jonge mensen op de arbeidsmarkt om de economie draaiende te houden. Er moeten er ook genoeg zijn om over een jaar of 20 al die ouderen te kunnen verzorgen (RTL, 2015)." Met oog op deze kwestie heeft de Chinese overheid na lang aarzelen het éénkindbeleid in 2015 versoepeld naar een tweekinderenbeleid. Ondanks dat de Chinese regering bang was voor een nieuwe enorme babyboom, is deze angst niet terecht geweest. Veel ouders willen geen tweede kind, omdat dit duur is en zorgt voor meer stress in het leven (RTL, 2015).

Opbouw

Man- vrouwverhouding- Sinds het éénkindbeleid in 1979 ingevoerd is, worden er meer jongens geboren dan meisjes. Van oudsher is er onder de Chinese bevolking een voorkeur voor een mannelijke erfgenaam en doordat ouders maar één kind mochten krijgen, lieten veel ouders hun kind aborteren wanneer bleek dat men zwanger was van een meisje. Volgens het rapport van de Chinese Academie van Sociale

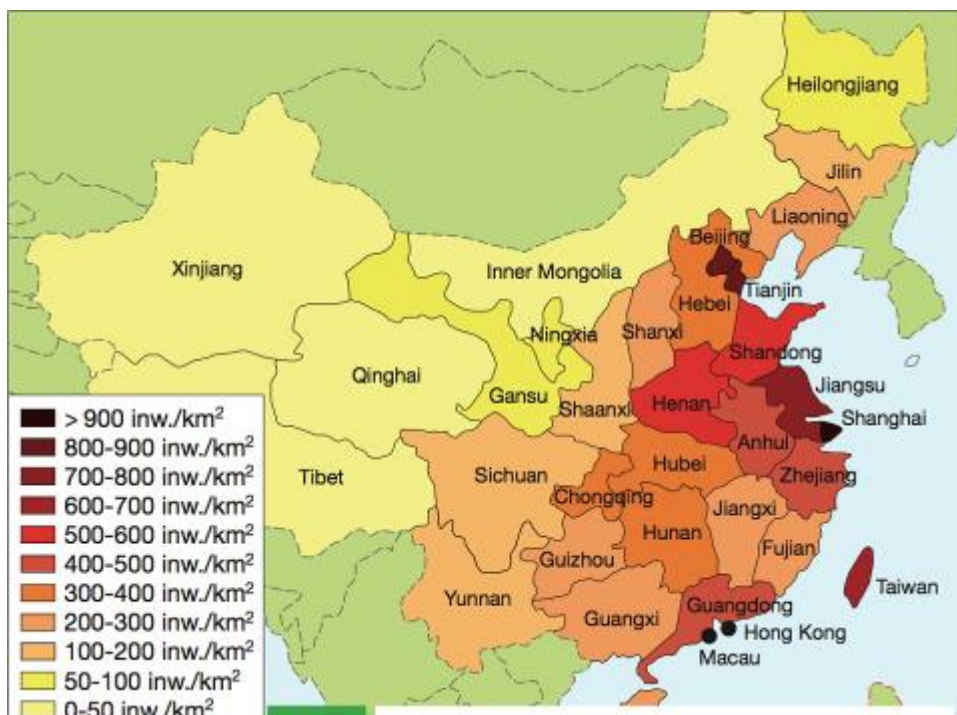
Wetenschappen is in China de man-vrouwverhouding tussen het aantal kinderen dat geboren wordt honderdnegentien jongens tegenover honderd meisjes. Wanneer deze ontwikkeling zo door gaat, krijgt China tussen 2010 en 2020 te maken met een overschot van 24 miljoen mannen. Hierdoor komen mannen minder snel tot een huwelijk, waardoor de mate van criminaliteit toe zal nemen. Ook ontvoeringen van vrouwen en vrouwenhandel zal een steeds groter probleem worden. Onderzoekers van het BMJ (British Medical Journal) trokken dezelfde conclusie, maar zij kwamen op andere cijfers. Volgens hen heeft China een overschot van 32 miljoen mannen en zou de man-vrouwverhouding liggen op honderd veertig jongens tegenover honderd meisjes (Volkskrant, 2010).

Bevolkingsgroepen- De Chinese bevolking bestaat voor het grootste deel uit de 'Han-Chinezen'. Deze bevolkingsgroep vormt 92% van de totale Chinese bevolking (Verrijp & Willems, 2017) (Goddard, 2004). Buiten het vaste land wordt de term 'Han' minder vaak gebruikt. De mensen spreken hier vaker over 'mensen van de centrale land' wanneer ze verwijzen naar zichzelf als 'Han-Chinees' (Encyclopedia-of-World-Cultures, Han, 2016). De overige 8% van de bevolking wordt gevormd door 55 minderheidsgroepen; dit zijn ongeveer 104 miljoen mensen (Goddard, 2004). Deze niet-Chinese groepen worden sinds 1979 erkend als nationale minderheden (Verrijp & Willems, 2017). "De politieke betekenis van deze 'nationale minderheden' is belangrijk, omdat ze strategisch belangrijke grensgebieden bewonen en in de regel tot de volken behoren die ook in de buurstaten wonen (Verrijp & Willems, 2017)." Het éénkindbeleid gold niet voor deze minderheidsgroepen (Goddard, 2004). In 1989 waren er naar schatting 481.00 mensen in China die behoren tot de minderheidsgroep 'Lisu'. Er is echter nooit een betrouwbare telling geweest (Encyclopedia-of-World-Cultures, Lisu, 2016). Volgens de volkstelling van 2000 wordt het aantal mensen die behoren tot de minderheidsgroep 'Miao' geschat op 9,6 miljoen (gbtimes, 2010). Een andere bron spreekt over ruim 8.000.000 mensen (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Spreiding

Vestigingsplaats Han- De bevolking van China is erg ongelijk verdeeld over het land. De meeste mensen wonen in het midden en oosten van China, maar ook binnen deze gebieden is de bevolking ongelijk verdeeld. De meeste mensen leven op de plaatsen waar water en vlak, vruchtbaar land te vinden is (Goddard, 2004). “De grootste bevolkingsconcentraties bevinden zich in de kustgebieden en in de vruchtbare valleien van de Huang He en Yangzi Jiang, de Noord-Chinese laagvlakte, de Zuid-Chinese kuststrook en het lössplateau van Midden-China. Aan de monding van de Yangzi (o.a. Sjanghai) en in bepaalde districten van Guangdong wonen meer dan 1000 personen per km² (Verrijp & Willems, 2017).” Deze vruchtbare gebieden zijn vaak ook de gebieden die de Chinese regering aangewezen heeft voor economische groei en waar dus banen gecreëerd worden voor de lokale bevolking en migranten uit andere delen van het land. Sinds 1984 is de bevolkingsomgang in deze gebieden sterk gestegen en op deze manier zijn er grote steden ontstaan langs de oostkust van China (Goddard, 2004). Op dit moment leeft ongeveer de helft van de Chinese bevolking in de stad; de andere helft leeft nog op het platteland (Verrijp & Willems, 2017); in 2004 woonde 64% van de bevolking nog op het platteland (Goddard, 2004). De meeste steden liggen langs de transportroutes aan de noord- en zuidkant van der rivier Yangtze (andere naam voor Yangzi Jiang). De belangrijkste steden zijn Shanghai, Nanjing en Hangzhou (Goddard, 2004). De miljoenenstad Shanghai heeft 16,5 miljoen inwoners en is met bijna 19.000 inwoners per km² de dichtstbevolkte stad ter wereld (Verrijp & Willems, 2017).

Afb. 2 (Thinglink, 2015)

Vestigingsplaats Lisu en Miao- De minderheidsgroepen zijn vooral verspreid over het westen en zuidwesten van China. Dit zijn de doorgaans dunbevolkte gebieden (Verrijp & Willems, 2017). De minderheidsgroep ‘Lisu’ is vooral geconcentreerd in de zuidelijke provincie Yunnan (zie kaartje hierboven). De Lisu trekt veel door de bergen; ze leiden een nomadisch bestaan (Encyclopedia-of-World-Cultures, Lisu, 2016). “De verschillende bevolkingsgroepen binnen de Miao leven verspreid over de provincies Guizhou, Yunnan, Hunan and Sichuan en de autonome regio Guanxi Zhuang. Een kleiner gedeelte woont op het eiland Hainan in de provincie Guangdong en in Zuidwestelijke provincie Hubei. Het grootste gedeelte van

het Miao gebied is heuvelachtig of bergachtig, omgeven door verschillende grote rivieren (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).”

Lisu - Deelvraag 2- Hoe onderscheidt de minderheidsgroep Lisu zich van de meerderheid van de Chinese bevolking ten aanzien van hun cultuuruitingen?

Locatie

De Lisu is één van de minderheidsgroepen van het vasteland van China. Het merendeel van de Lisu wonen in de provincie Yunnan. De meeste mensen van deze bevolkingsgroep wonen in geconcentreerde gemeenschappen. De Lisu wordt niet alleen gevonden in China maar ook in Myanmar en in Noord-Thailand (Fraser, 2016).

Taal

Er zijn twee verschillende scripts verschenen over de taal die er wordt gesproken door de Lisu. Het oudste en meest gebruikte script is de Fraser. Bedacht door zendeling James Fraser (1886-1938). Hij ontwierp een uitgebreid Romeins alfabet van 50 symbolen. Het tweede script werd ontwikkeld door de Chinese overheid en is gebaseerd op pinyin. Vandaag de dag spreken de Lisu nog steeds hun Lisutaal. De jongere generatie spreekt ook Mandarijn Chinees, de officiële taal van China.

Levensonderhoud

Voor de Lisu zijn de belangrijkste economische activiteiten de landbouw en de veeteelt. Ze wonen vooral in bergachtige gebieden die grotendeels zijn bedekt met dichte bossen. Er worden verschillende gewassen verbouwd zoals maïs, rijst en tarwe, maar de landbouw wordt steeds moeilijker vanwege erosie. Ook zijn de Lisu vaak goede jagers (Fraser, 2016). Het belangrijkste basisvoedsel van de Lisu-mensen is maïs en boekweit. Door het jagen hebben ze vlees. Tijdens grote festivals slachten ze runderen en varkens. Zowel de mannen als de vrouwen zijn zware drinkers (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.). Als Lisu Christen worden verandert dit radicaal.

Religie

In het verleden aanbaden de Lisu vele goden, de natuur en veel andere dingen. Tijdens de religieuze activiteiten werden er dieren geslacht en een grote som geld betaald. In het begin van de 20^e eeuw kwamen de Lisu in aanraking met het christelijk geloof. Dit was vooral in de Dehong en Nujiang regio's waarbij het gaat om zowel het protestantisme als het katholicisme.

Christendom- Naar schatting is vandaag de dag meer dan de helft van de Lisu in Nujiang christen. Kleine stukjes van de christelijke gemeenschap zijn verspreid over de verschillende provincies. Recente rapporten zeggen dat er minstens 300.000 Lisu christenen in China bijeenkomen in meer dan 1300 plaatsen (Fraser, 2016).

Kleding

Kenmerkend voor de Lisu zijn de traditionele, kleurrijke kleding die ze bij feestelijke gelegenheden dragen. Op de afbeeldingen is dit ook goed te zien. Alleen de Lisu-vrouwen en meisjes maken traditionele kleding. De mannen zijn vooral bezig met het maken van kruisbogen voor de jacht en het maken van muziekinstrumenten. De mannen dragen wel meer traditionele kleding dan andere etnische groepen.

Soms worden de Lisu-mensen onderverdeeld op basis van hun onderscheiden kleding: Lisu is witte, zwarte en bloemen kleding. De mensen dragen vooral gesponnen hennep kleren. De vrouwen dragen korte jurken en lange rokken. Ze hebben hun hoofden versierd met rode en witte klazen kralen en op hun borst zijn kettingen gevormd door reeksen van gekleurde kralen. De mannen dragen korte jurkjes en broeken die tot de knie rijken. Sommigen dragen ook zwarte tulband. Aan de taille hebben ze een snijmes hangen en aan de rechterkant een koker.

Voor de viering van het Nieuwjaar sparen de Lisu-mensen hun beste kleding. Niet alleen de mix van felle kleuren is belangrijk, maar ook riemen, kwasten, een hoofdtooi en zilveren sieraden. Net als bij vele andere stammen is de Nieuwjaars tijd de tijd voor verkering. Daarom is de kleding in die tijd heel belangrijk (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.)

Afb. 3 (Mondini, 2008)

Afb. 4 (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.)

Muziek en dans

De Lisu-mensen behoren tot één van de bergvolkeren. Muziek en dans zijn een belangrijk onderdeel van deze cultuur. De Lisu-mensen doen een rondedans. Alle mannen en vrouwen van elke leeftijdsklasse doen mee aan de dans. De dans wordt vooral gedaan bij het Nieuwjaar. Koppels en singles dansen in een herhaling, maar als je goed oplet, zal je merken dat er een lichte variatie op deze dans is. De variatie wordt door de leider van de dans geïntroduceerd. De leider van de dans danst in het midden van de cirkel en speelt de muziek. Dit kan een fluit zijn of de banjo. De instrumenten zijn handgemaakt en zijn uniek voor de Lisu-cultuur. De dansers hebben de handen vast en zingen een levendig lied in koor (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.).

Zangritueel

Bij de Lisu-feesten bestaat er een zangritueel. De mannen staan in een groep bij elkaar, maar ze staan in de buurt van een groep vrouwen. In elke groep is er een zanger die een nummer zingt, die wordt respectievelijk door de vrouwen of mannen beantwoord. Dit is afhankelijk van wie die ronde begint met zingen. Het tempo is altijd traag en het is een melodie die goed beklijft. Verschillende woorden vormen een refrein, het refrein vertelt een verhaal. Het is zeer creatief en kan doorgaan tot in de kleine uurtjes van de nacht (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.).

Gewoonten

Het dagelijks leven in de Lisugroep wordt voor een groot deel beïnvloed door de clan-lidmaatschap. Lisu-clans zijn patrilineair, dat betekent dat het gaat in de mannelijke lijn. De zes belangrijkste clans hebben, ruwweg vertaald, deze namen: beer, boekweit, vis, hennep, honing en hout. Het oudste levende mannelijke lid van een clan wordt zeer gerespecteerd door zijn clanleden en vrouwen. Hij heeft een hoge mate van politieke macht en is de meest invloedrijke persoon voor belangrijke beslissingen. Het dorpshoofd heeft het grootste gezag als er belangrijke beslissingen gemaakt moeten worden voor een heel dorp. Niet-politieke zaken kunnen grofweg als religieus en spiritueel omschreven worden. Een priester heeft de leiding over religieuze zaken van een dorp. Het is een gekozen rol en deze man bemiddelt bij het dorpshoofd. Ook kondigt hij de traditionele dagen aan. Deze dagen zijn bij de Lisu-bevolking van groot belang, zoals het Nieuwjaar. Geestelijke zaken zijn in handen van een of meerdere dorp sjamanen als de Lisu nog niet gekerstend zijn. (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.).

Huizen

De mensen van de Lisu leven in twee type huizen. Het ene huis heeft een structuur van hout. Dit huis heeft vier zijden van 12 meter die gevormd worden door het hout. Op de top van het huis is een cover van houten planken. Het ziet er uit als een houten kist.

Het andere huis heeft een bamboe-houten structuur. Het wordt ondersteund door 20 tot 30 houten platen en wordt omringd met bamboe hekken. Het huis heeft een rieten of houten dak en in het centrum van het huis is een openhaard (Bonisa, Lisu bevolking, z.d.).

Miao

Deelvraag 3- Hoe onderscheidt de minderheidsgroep Miao zich van de meerderheid van de Chinese bevolking ten aanzien van hun cultuuruitingen?

Locatie

De Miao behoort tot het grootste minderheidsvolk in Zuidwest China. Deze bevolkingsgroep heeft een omvang van ruim 8.000.000 mensen. De meeste Miao's leven in hechte leefgemeenschappen, terwijl een klein deel tussen andere etnische minderheden woont in China. Er zijn Miao-dorpen in het berggebied van Yunnan-Guizhou en in sommige verafgelegen berggebieden. Deze dorpen bestaan uit een paar families die verspreid over de berghellingen leven. Het grootste gedeelte van het Miao gebied is heuvelachtig of bergachtig, omgeven door verschillende grote rivieren (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Taal

De taal van de Miao's is een tak van de Chinese Tibetaanse taal en heet Miao-You. Deze taal heeft drie verschillende dialecten. In sommige plaatsen spreken ze de taal van een andere etnische bevolkingsgroep, terwijl ze zich wel tot de Miao's rekenen. Door contacten met de Han-chinezen in de afgelopen eeuwen, spreken veel Miao's ook het Mandarijn-chinees (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Kleding

De klederdracht van de Miao's verschilt van plaats tot plaats. In twee gebieden dragen de mannen hoofdzakelijk linnen jassen met kleurrijke designs en gedrapeerde wollen kleden met geometrische patronen over hun schouders. In andere gebieden dragen ze korte jassen die ze aan de voorkant links dichtknopen. Daaronder een lange broek met brede riemen en lange zwarte sjaals. In de winter dragen de mannen meestal extra dikke legging's.

De vrouwenkleding verschilt ook van plaats tot plaats. In twee gebieden dragen de vrouwen jassen die aan de voorkant rechts worden dichtgeknoopt. Daarbij dragen ze ook broeken. Op de kraag, mouwen en

broekspijpen zijn geborduurde decoraties aangebracht. In andere plaatsen dragen de vrouwen korte jassen met hoge boorden en halflang of lange geplooiden rokken. Bij feestelijke gelegenheden dragen ze zilveren sierraden (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Afb. 5 (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.)

Huizen

Er zijn in de meeste streken waar de Miao's wonen veel bosgebieden. Daarom zijn de huizen van hout gebouwd, terwijl het dak afgewerkt is met riet of uit dennenhout gemaakte leien. Op sommige plaatsen zijn de daken gedekt met stenen dakpannen. De bouwstijl varieert bij de huizen van de Miao's. In de bergachtige gebieden zijn de huizen meestal op de hellingen gebouwd en worden ze ondersteund met palen. De dieren worden gehouden op extra ondersteunde vloeren. In andere gebieden leven de meeste Miao's in rieten hutten of hutten die gemaakt zijn van gevlochten takken en twijgen of bamboestroken, afgewerkt met modder.

Een typische Miao familie is klein en monogaam. De jongste zoon zorgt voor zijn ouders als ze oud zijn geworden. In sommige plaatsen gebruiken de zonen ook namen van hun vaders, maar in het algemeen gebruiken ze alleen hun eigen voornaam. De Miao's zijn gericht op het in stand houden van hun eigen volksstam, omdat er een overheersende invloed van de Han-chinezen is (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Sociaal-economisch

De Miao gebieden hebben zich economisch divers ontwikkeld. De vroege Miao samenleving is heel lang primitief gebleven. Er bestonden geen klassen en er was geen uitbuiting. Tijdens de oostelijke Han dynastie begonnen de Miao's met de landbouw. Dit deden ze in het Wuxi gebied. Ze leerden weven en andere materialen te maken waardoor er een ruilhandel ging ontstaan. De productiviteit was echter erg laag waardoor er weinig tot geen economische vooruitgang was.

Tussen de derde en tiende eeuw veranderden de primitieve Miao leefgemeenschappen snel. Door huwelijken met andere Miaostammen uit andere regio's ontstonden nieuwe leefgemeenschappen. Deze

groeiden uit tot gemeenschappelijke dorpen. Deze dorpen met hun eigen identiteit bestonden tot het ontstaan van de communistische volksrepubliek China in 1949 (Bonisa, De Miao bevolking in China, z.d.).

Conclusie

Opbouw van China's bevolking...

China is het land met de grootste bevolkingsomvang ter wereld, namelijk 1.4 miljard. Sinds 1949 is de bevolking van China sterk gegroeid. De Chinese regering wilde (en wil) graag de levensstandaard verhogen en om de groei van de bevolking te remmen, voerde de Chinese overheid in 1979 het éénkindbeleid in. Dit effect werd bereikt, maar de afname van de bevolkingsgroei brengt weer nieuwe problemen met zich mee; vergrijzing. Deze vergrijzing brengt het probleem met zich mee dat de economie niet meer draaiend gehouden kan worden zoals het nu draaiend gehouden wordt. Met oog op deze kwestie heeft de Chinese overheid na lang aarzelen het éénkindbeleid in 2015 versoepeld naar een tweekinderenbeleid. Sinds het éénkindbeleid in 1979 ingevoerd is, worden er meer jongens geboren dan meisjes. Op deze manier is er een overschot aan mannen en dit overschot zal alleen maar groter worden. Mannen komen hierdoor minder snel tot een huwelijk, waardoor de mate van criminaliteit toe zal nemen. Ook ontvoeringen van vrouwen en vrouwenhandel zal een steeds groter probleem worden. De Chinese bevolking bestaat voor het grootste deel uit de 'Han-Chinezen'. Deze bevolkingsgroep vormt 92% van de totale Chinese bevolking. De meeste Chinezen uit deze groep wonen op plaatsen waar water en vlak, vruchtbaar land te vinden is, namelijk in het oosten van China. Deze vruchtbare gebieden heeft de Chinese regering ook aangewezen voor economische groei. Op deze manier zijn langs de kust grote steden ontstaan, waarin ongeveer de helft van de Chinese bevolking leeft.

Hoe de minderheidsgroepen 'Lisu' en 'Miao' zich onderscheiden...

De overige 8% van de bevolking wordt gevormd door 55 minderheidsgroepen; dit zijn ongeveer 104 miljoen mensen. In 1989 waren er naar schatting 481.000 mensen in China die behoren tot de minderheidsgroep 'Lisu'. De omvang van de minderheidsgroep 'Miao' wordt geschat tussen de 8 en 9.6 miljoen. Hun relatief kleine aantal maakt hun tot een minderheidsgroep, maar ook hun bijzondere cultuuruitingen en manier van leven zorgen ervoor dat zij zich onderscheiden van de grootste Chinese bevolkingsgroep, namelijk de Han-Chinezen. De taal en kleding van beide groepen onderscheiden zich duidelijk van de hoofdmoot. Van de minderheidsgroepering 'Lisu' is naar schatting de helft Christen; nog iets wat hen onderscheidt van het overgrote deel van de Chinese bevolking. Tot slot wonen de mensen van de Lisu en de Miao op andere plaatsen dan de Han-Chinezen; de Lisu en de Miao zijn verspreid over het westen en zuidwesten van China, terwijl de Han-Chinezen voornamelijk in het oosten van China wonen. Waarschijnlijk is deze spreiding een gevolg van het zijn van een minderheidsgroep (wanneer je behoort tot een minderheidsgroep behoort 'hoor je er niet bij en moet je maar voor jezelf zorgen'). Het gevolg hiervan is hun agrarische manier van leven; ze komen niet verder dan het leven van datgene wat de bodem hen geeft. Hoewel de Miao enige economische ontwikkeling heeft doorgemaakt, zijn ze nog lang niet op het peil van de rest van de Chinese bevolking. Aan de andere kant zal de cultuur van de Lisu en de Miao de traditionele levenswijze in stand houden aangezien het doorgeven van de traditie in dit soort minderheidsgroepen als zeer belangrijk wordt gezien.

Literatuur

Boeken

Goddard, C. (2004). *Landen van de wereld- China*. Harmelen: Corona.

Websites

Bonisa. (z.d.). *De Miao bevolking in China*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van Bonisa zending: http://www.bonisa.nl/web/nl/628_miao_bevolking.htm

Bonisa. (z.d.). *Lisu bevolking*. Opgeroepen op 17 februari 2017 van Bonisa zending: http://www.chinaindeles.nl/web/nl/870_lisu.htm

Encyclopedia-of-World-Cultures. (2016). *Han*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van Encyclopedia.com: <http://www.encyclopedia.com/places/asia/east-asian-physical-geography/han>

Encyclopedia-of-World-Cultures. (2016). *Lisu*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van encyclopedia.com: <http://www.encyclopedia.com/places/asia/chinese-political-geography/lisu>

Fraser, J. O. (2016). *De Lisu*. Opgehaald van OMF: <https://omf.org/us/resources/people-and-places/famous-missionaries/james-o-fraser/lisu-people/>

gbtimes. (2010, december 11). *De Miao etnische minderheid van China*. Opgeroepen 14 op februari 2017 van gbtimes: <http://nl.gbtimes.com/leven/de-miao-etnische-minderheid-van-china>

Mondini, M. A. (2008, November 6). *Little girls Lisu's tribe*. Opgehaald van Flickr: <https://www.flickr.com/photos/mamondini/3012527767>

RTL. (2015, oktober 29). *Waarom China van de éénkindpolitiek naar de tweekinderenpolitiek gaat*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van RTlnieuws: <http://www.rtlnieuws.nl/nieuws/buitenland/waarom-china-van-eenkindpolitiek-naar-tweekinderenpolitiek-gaat>

Thinglink. (2015). *Thinglink*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van <https://www.thinglink.com/scene/660391618297200641>

Verrijp, A., & Willems, G. (2017, januari). *China- bevolking*. Opgeroepen op 14 februari 2017 van Landenweb: <https://www.landenweb.nl/china/bevolking/>

Volkskrant. (2010, januari 12). *Volkskrant*. Opgeroepen op 14 februar 2017 van China heeft overschot van 24 miljoen mannen: <http://www.volkskrant.nl/buitenland/china-heeft-overschot-van-24-miljoen-mannen~a973112/>